ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Premier Ministre le 16 janvier 1950 d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté du Régent "fixant les indemnités pour frais de séjour des agents de l'Etat", a donné en sa séance du 14 février 1950 l'avis suivant :

Le Conseil d'Etat propose des modifications de forme qui sont contenues dans le texte ci-après :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 16e Januari 1950 door de Eerste-Minister verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Regent "houdende vaststelling van de vergoedingen wegens verblijfskosten voor het Rijkspersoneel", heeft ter zitting van 14 Februari 1950 het volgend advies gegeven :

De Raad van State stelt enige vormwijzigingen voor, die in de hierna volgende tekst zijn opgenomen :

ARRETE DU REGENT FIXANT LES INDEMNITES POUR FRAIS DE SEJOUR DES AGENTS DE L'ETAT.

CHARLES, Prince de Belgique,
Régent du Royaume,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Vu l'article 66, alinéa 2 , de la Constitution ;

Vu l'arrêté du Régent du 22 octobre 1946 portant détermination des rémunérations du personnel de maîtrise, des gens de métier et de service rétribués par l'Etat;

Vu l'arrêté du Régent du 21 juin 1949 portant statut pécuniaire du personnel des administrations de l'Etat;

Vu l'arrêté du Régent du ..... portant réglementation générale des indemnités et allocations quelconques payées par le Trésor public au personnel des administrations de l'Etat;

Vu l'avis de la Commission chargée de la revision des indemnités et allocations de toute nature liquidées aux personnes rétribuées à charge du Trésor et aux personnes non rétribuées à charge du Trésor, conformément à l'arrêté du Régent du 8 juillet 1946;

Vu l'avis de la Commission interdépartementale de consultation syndicale;

Vu l'accord du Comité du Budget, donné le .... ;

Vu l'avis du Conseil d'Etat;_____

Sur la proposition du Premier Ministre et de l'avis des ministres qui en ont délibéré en Conseil,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

Article 1er.-

Les agents de l'Etat astreints à se déplacer dans l'exercice de leurs fonctions ont droit au remboursement de leurs frais de séjour. Il leur est alloué de ce chef une indemnité forfaitaire journalière.

Article 2.-

L'indemnité pour frais de séjour à l'intérieur du Royaume est fixée conformément au tableau suivant:

Groupes barémiques (arrêtés du Régent du 22 oct. 1946 et du 21 juin 1949).		Voyages.		Supplément pour la nuit.
Personnel administratif.	Personnel de maîtrise, gens de métier et de service.	de + de 5 h. à - de 8 h.	de 8 h. et +	
X	-	25	125	155
VIII, IX	-	25	105	145
V, VI, VII	107	25	90	135
IV	105 - 106	25	80	120
I, II, III	101 - 104	25	65	105

Des arrêtés ministériels détermineront, pour l'application du présent article, les catégories dans lesquelles sont rangés les agents bénéficiaires de barèmes de traitements ou salaires spéciaux.

Les agents chargés de fonctions supérieures à celles de leur grade bénéficient de l'indemnité pour frais de séjour attachée au grade dont ils exercent les fonctions.

Les voyages d'une durée ininterrompue de plus de 5 h. à moins de 8 h. qui comprennent entièrement la treizième et la quatorzième heure du jour, donnent toutefois lieu à l'octroi de l'indemnité prévue pour les voyages d'une durée de 8 h. au moins.

Article 3.-

Lorsque la mission comporte un séjour d'au moins 15 jours, que l'agent rejoigne son domicile ou non, les taux visés à l'article 2 sont réduits de 10 p.c.

Cependant, il peut être dérogé à cette dernière disposition de l'accord de l'inspecteur des Finances, si le séjour s'accomplit en saison dans un centre de villégiature, touristique ou balnéaire.

Les sommes dues par application du présent article sont arrondies au franc supérieur ou inférieur, suivant que la fraction de franc est égale ou supérieure à 50 centimes ou inférieure à ce dernier montant.

Article 4.- ..... (comme au projet) .....

Article 5.-

L'indemnité visée à l'article 2 n'est pas allouée du chef des déplacements qui sont effectués dans l'agglomération de la résidenc tant administrative qu'effective des agents.

Les agglomérations à prendre en considération sont définies par l'article 14, § 7, de l'arrêté du Régent du 21 juin 1949. Il ne peut être dérogé à cette règle que dans des cas exceptionnels et sur avis favorable de l'inspecteur des Finances.

L'indemnité n'est pas allouée lorsque le déplacement, calculé de centre à centre d'une agglomération ou d'une commune d'après le dictionnaire des distances légales annexé à l'arrêté royal du 9 octobre 1908, est effectué dans un rayon ne dépassant pas 5 km.

Cette distance est portée à 25 km. si le déplacement est effectué à motocyclette ou en automobile.

Article 6.- .... (comme au projet).....

Article 7.-

Le présent arrêté est applicable aux agents de l'Etat qui, en cette qualité, se déplacent pour témoigner en justice.

En aucun cas, les intéressés ne peuvent recevoir l'indemnité de voyage prévue au règlement général sur les frais de justice en matière répressive.

Article 8.- .... (comme au projet) .....

Article 9.-

Les divers régimes forfaitaires dont bénéficient les agents en vertu de dispositions spéciales restent en vigueur.

Article 10.-

Le Ministre qui a l'administration générale dans ses attributions est autorisé à modifier par voie de décision générale les taux des indemnités fixés par le présent arrêté, lorsque les circonstances économiques sont modifiées.

Article 11.-

L'arrêté du Régent du 29 novembre 1945 fixant les indemnités qui reviennent aux fonctionnaires et agents des divers départements ministériels pour frais de séjour à l'intérieur du Royaume, modifié par l'arrêté du Régent du 8 juillet 1946, est abrogé.

Article 12.-

Le présent arrêté entre en vigueur le 1er du mois qui suit sa publication au Moniteur belge.

Article 13.-

Les ministres sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à , le .

PAR LE REGENT :

Le Premier Ministre,

Le Ministre des Finances,

BESLUIT VAN DE REGENT TOT VASTSTELLING VAN DE VERGOEDING WEGENS VERBLIJFKOSTEN TOEGEKEND AAN HET RIJKSPERSONEEL.

KAREL, Prins van België,
Regent van het Koninkrijk,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden, HEIL.

Gelet op artikel 66, 2e lid, van de Grondwet ;

van regelen ten aanzien

Gelet op het besluit van de Regent van 22 October I946 tot vaststelling van de bezoldiging van het door de Staat betaald meesters-, vak- en dienstpersoneel ;

Gelet op het besluit van de Regent van 21 Juni I949 houdende het geldelijk statuut van het personeel der Rijksbesturen ;

Gelet op het besluit van de Regent van _ _ _ _ houdende de algemene regeling van de vergoedingen en toelagen van alle aard door de Schatkist aan het personeel der Rijksbesturen uitgekeerd ;

Gelet op het advies van de Commissie die, overeenkomstig het besluit van de Regent van 8 Juli I946, belast is met de herziening van de vergoedingen en toelagen van alle aard aan de door de Schatkist bezoldigde personen en aan de niet door de Schatkist bezoldigde personen;

Gelet op het advies van de Interdepartementale Syndicale Commissie van Advies ;

Gelet op het akkoord van het Begrotingscomité, gegeven de .....

Gelet op het advies van de Raad van State ;

Op/voordracht van de Eerste-Minister en op/advies van de in Raad vergaderde ministers,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Artikel 1.-

De leden van het Rijkspersoneel die verplicht worden zich te verplaatsen in de uitoefening van hun functies, hebben recht op de terugbetaling van hun verblijfkosten. Er wordt hun uit dien hoofde een dagelijkse forfaitaire vergoeding toegekend.

Artikel 2.-

De vergoeding wegens verblijfkosten binnen het Rijk is vastgesteld overeenkomstig de volgende tabel :

Groepen volgens de weddeschalen (besluit van de Regent van 20.6.1946 en van 22.10.1946).		REIZEN.		Toeslag wegens nachtverblijf
Administratief personeel.	Meesters-, vak- en dienstpersoneel.	lager dan 5u. korter dan 8 u.	van 8 uur en meer	
X	-	25	125	155
VIII, IX	-	25	105	145
V, VI, VII	107	25	90	135
IV	105-106	25	80	120
I, II, III	101 - 104	25	65	105

Ministeriële besluiten zullen, voor de toepassing van dit artikel, bepalen in welke categoriëen de personeelsleden met bijzondere wedde- of loonschalen gerangschikt worden.

De personeelsleden/belast met hogere functies dan die van hun graad genieten de vergoeding wegens verblijfkosten

die verbonden is aan de graad waarvan ze de functies uitoefenen.

De reizen van een ononderbroken duur van meer dan 5 uur tot 8 uur, waarin het dertiende en het veertiende uur van de dag volledig begrepen zijn, geven evenwel aanleiding tot de toekenning van de vergoeding bepaald voor de reizen van een duur van ten minste 8 uur.

Artikel 3.-

Wanneer de opdracht een verblijf van ten minste 15 dagen noodzakelijk maakt, om het even of het personeelslid al dan niet naar zijn woonplaats terugkeert, worden de in artikel 2 bedoelde bedragen met 10 t.h. verminderd.

Van deze laatste bepaling kan evenwel met instemming van de inspecteur van Financiën afgeweken worden indien het verblijf plaats heeft gedurende het seizoen in een villegiatuuroord, toeristencentrum of badplaats.

De sommen verschuldigd bij toepassing van dit artikel worden tot de hogere of lagere frank afgerond naar gelang de breuk van de frank 50 centimes of meer bedraagt, dan wel beneden dit bedrag blijft.

Artikel 4.-

Wanneer het personeelslid gebruik maakt van een gemeenschappelijk vervoermiddel, wordt de duur der afwezigheid gerekend vanaf het vertrek van het rijtuig bij de afreis tot het officieel uur van aankomst op de terugreis.

Geen verblijfvergoeding wordt verleend wanneer de terugkeer naar de administratieve standplaats binnen vijf uur en minder kan geschieden.

De toeslag wegens nachtverblijf wordt toegekend telkens wanneer de betrokkene genoopt is buiten zijn standplaats te vernachten.

Artikel 5.-

De vergoeding bedoeld in artikel 2 wordt niet toegekend wegens verplaatsingen binnen de agglomeratie zo van de administratieve als van de werkelijke standplaats der personeelsleden.

De in aanmerking te nemen agglomeraties zijn bepaald bij artikel 14, § 7, van het besluit van de Regent van 21 Juni 1949. Van deze regel mag slechts afgeweken worden in uitzonderingsgevallen en op gunstig advies van de inspecteur van Financiën.

De vergoeding wordt niet toegekend wanneer de verplaatsing, berekend van centrum tot centrum van een agglomeratie of een gemeente volgens de lijst van de wettelijke afstanden gevoegd bij het koninklijk besluit van 9 October 1908, geschiedt binnen ten hoogste 5 Km. in de omtrek.

Deze afstand wordt op 25 Km. gebracht, indien de verplaatsing per moto-rijwiel of per autovoertuig geschiedt.

Artikel 6.-

Voor de verplaatsingen buiten het Rijk is een bijzondere machtiging van de Eerste-Minister vereist. Zij geven aanleiding tot de terugbetaling van de werkelijk door de betrokkene gedane uitgave, op overlegging van een verantwoordingsmemorie en binnen de grenzen van een door de Minister van Financiën vooraf vastgesteld maximum.

De minister tot wiens bevoegdheid het algemeen bestuur behoort, wordt evenwel gemachtigd forfaitaire dagelijkse bedragen te bepalen voor de officiële verplaatsingen in zekere landen.

Artikel 7.-

Dit besluit is van toepassing op de leden van het Rijkspersoneel die zich als zodanig verplaatsen om in rechte te gaan getuigen.

De betrokkenen kunnen in geen geval de reisvergoeding ontvangen die bepaald is in de algemene regeling betreffende de gerechtskosten in strafzaken.

Artikel 8.- ..... (zoals in het ontwerp) .....

Artikel 9.-

De verscheidene forfaitaire regimes, die de personeelsleden krachtens bijzondere bepalingen genieten, blijven gelden.

Artikel 10.-

De minister tot wiens bevoegdheid het algemeen bestuur behoort, is gemachtigd om bij algemene beslissing het bij dit besluit vastgestelde bedrag der vergoedingen te wijzigen, wanneer de economische toestanden veranderd zijn.

Artikel 11.-

Het besluit van de Regent van 29 November 1945 houdende vaststelling van de vergoedingen welke toekomen aan de ambtenaren en beambten der verschillende ministeriële departementen wegens kosten van verblijf in het Rijk, gewijzigd bij het besluit van de Regent van 8 Juli 1946, wordt opgeheven.

Artikel 12.-

Dit besluit treedt in werking de 1e van de maand volgend op de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 13.-

De ministers zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te , .

VANWEGE DE REGENT :

De Eerste-Minister,

De Minister van Financiën,

L.884-
L.885-886-887/1

Etaient présents: Waren aanwezig:

Messieurs: J. SUETENS, président du Conseil d'Etat, président
De Heren: voorzitter van de Raad van State, voorzitter

V. DEVAUX, conseillers d'Etat

M. SOMERHAUSEN, raadsheren van State

J. VAUTHIER, assesseurs de la section de législation
F. DUCHENE, bijzitters van de afdeling wetgeving

G. PIQUET, greffier adjoint, adjunct-griffier, greffier griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M.SUETENS.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,
(signé) G.PIQUET.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. SUETENS.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,
(signé) J. SUETENS.

expédition délivrée à M. le Premier Ministre.
uitgifte afgeleverd aan de H. Eerste-Minister.

Le février 1950.

De Februari 1950.

Le Greffier du Conseil d'Etat,

De Griffier van de Raad van State,

K.MEES.